

**Українська Католицька
Церква Св.Родини**

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / **Fax:** (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Web Page: Saturday School: ukrainskaschkola.com

**Holy Family Ukrainian
Catholic Church**

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone:(631) 225-1168 / **Fax:**(631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Bogdan Shafranski (516) 250-8009

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – **English cantor**

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 4/17

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

January 22, 2017 / Січень 22, 2017

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя після Богоявлення, 22-го Січня, 2017 р. *Св. мч.*

Полієвкта.

Глас 6: Апостол: до Ефесян 4:7-13. / **Євангеліє:** Матей 4: 12-17.

9:00 год. ранку – Служба Божа за всіх парохіян – англ. мовою.

**10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Олега, Андрія,
Галини, зам. Родина Мир) - укр. мовою.**

Понеділок, 23-го Січня, 2017. Пратулинських мчч. Св. Григорія, еп. Ниського, Прп. Дометіяна еп. Мелітинського. Прп. Маркіяна, пресвітера й економа Великої Церкви.

7:00 год. вечора – ☩ Софія (Річниця), зам. Родина Борикайло

Вівторок, 24-го Січня, 2017. *Прп. Теодосія, спільнотного життя начальника.*

**7:00 год. вечора – Боже Благословення для членів
Сестринства св. Вервиці, зам. Сестринство**

8:00 год. вечора – Біблійні студії (англ. мовою)

Середа, 25-го Січня, 2017. *Св. мчч. Татіяни.*

**9:00 год. ранку – Боже Благословення для Люби, Петра, Романа,
Оксани, Андріяни, Софії, Івана, Руслани, Петра, Єви, зам. Родина(5)**

8:00-год. вечора - Біблійні студії - укр. мовою

Четвер, 26-го Січня, 2017. *Свв. мчч. Єрмола і Стратоніка.*

**7:00 год. вечора – Служба Божа (Спеціальна інтенція),
зам. Матері в Молитві**

П'ятниця, 27-го Січня, 2017 р. *Віддання празника Богоявлення.*

Прпп. отців у Синаї і Раїті побиваних. Пам'ять переставлення св. рієноап. Ніни, просвітительки Грузії.

9:00 год. ранку - ☩ Джоан Семков, зам. Глорія Толопка

Субота, 28-го Січня, 2017 р. *Прпп. Павла Тивейського і Йоана Кущника.*

6:00 год. вечора – Вечірня

7:00 год. вечора – ☩ Нестор Гудзій, зам. Родина Балабан

Неділя про Закхея, 29-го Січня, 2017 р. *Поклін чесним оковам св. ап. Петра.*

9:00 год. ранку – Служба Божа за всіх парохіян – англ. мовою.

**10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Ігора, Антоніни,
Ігора та Артема Гишко, зам. Родина) - укр. мовою.**

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяється за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до пароха за 6 місяців наперед.

Вимагається відбути передподружні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:00-1:30). Детальніша інформація на веб-сторінці:

ukrainskaschkola.com

Уроки українських танців для дітей віком (5-9 р.) проводяться у суботу з 1:30 – 3:00 год; (9-13 р.) 3:00 – 4:30 год; (14-18 р.) 4:30 – 6:00 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.
Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться 3-го лютого 2017р. і розпочнеться о 8 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (5 – го Лютого 2017 р в 12:00 обіда) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Завіщання: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (*Holy Family Ukrainian Catholic Church*) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 15 січня, 2017 р. - Добровільна збірка – 115.00 дол.
Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$215, Тетрапод: \$15, Шопка: \$10, Різні: \$65, Світло: \$265,
 Свята: \$67, Різдво: \$20, Вареники: \$50, Пожертва: \$240, Повернення: \$200,
Місячна жертва на іпотеку - \$265.00,

Недільна жертва – \$1,402.00 / Разом - \$2,929.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 15–го січня 2017 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймні, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці Січні 2017 р. наші найкращі вітання та нехай Господь благословляє всіх вас!
“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. У середу, 25 січня, 2017 р. з 6:00 год. вечора запрошуємо всіх на виготовлення вареників з картоплею, сиром і капустою як на продаж, так і на святкову Просфору. Дорогі парафіяни, будь-ласка, прийдіть і допоможіть нам у цій справі.

2. **Збірка в місяці січні: Прибирання церкви:** Наступна добровільна збірка відбудеться 19-го лютого.

3. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а) нашим парохіянам та жінкам зі Сестринства Св. Вервиці, а особливо панству Тульба, п. М. Данкова, п. Н. Чорномидза, п. Олександрі Блищак та п. С. Шелестов, які приготували та організували минулої неділі смачний обід з нагоди нашого храмового свята.

б) парафіянам, які склали пожертви минулої неділі на регулярне прибирання церкви. Минулої неділі ми зібрали \$115.00.

в) п. Мартіну Сміт, який добровільно зремонував використовуючи власні запчастини та встановив нові електричні приладдя при нашому парафіяльному домі.

г) Родини з нашої парохії, які придбали квіти і прикрасили наш храм та зробили приємнішим наші Богослуження минулої неділі.

г) Організація Ротарі Клуб нашого міста пожертвувала 100 дол. для нашого храму при якому маємо рахунок “дбати за бідних”.

д) п. Андрієві Фостаковському, який знову добровільно виконав необхідну працю потрібну при парафіяльному центрі.

Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів та жертводавців і винагородить сторицею.

4. **Дорогі Парохіяни:** Прошу звернути увагу на засвічування свічок під час Св. Літургії. Свята Літургія - це безкровна жертва Ісуса Христа, який знову віддає себе на муки заради нашого спасіння на горі Голгофті. Пригадаймо що Бог сказав Мойсеєві: Зніми своє взуття бо місце де ти стоїш святе. Тому з поваги до Богослужіння не личиться ходити по церкві і перешкаджати іншим у молитві. Просимо запалювати свічки до або після Богослуження. Дякуємо за співпрацю.

5. Якщо хтось потребує відвідин священика в лікарні, вдома, або важко хворої особи, будь-ласка телефонуйте до Церкви і повідомте. Без вашого запрошення або дозволу, священик немає права відвідати хворого у лікарні.

6. **Пригадуємо усім членам та гостям парафії:** жодні домашні тварини не можуть знаходитися на церковній території, так як неподалік знаходиться святилище і Святі Тайни. Згідно з умовами парафіяльного страхового полісу, винятком можуть бути лише необхідні допоміжні тварини, напр. собаки-повадирі для незрячих.

7. **Дорогі Парохіяни:** Цього року Різдвяний обід (Просфора) відбудеться в Неділю 29-го Січня 2017 р.Б. після Сл. Божої українською мовою, вартістю 25.00 дол. Спонсором свята є обидва Сестринства. Більша інформація прилучена до нашого вісника.

8. **Посвячення домів і молитва в домі на 2017 р.** Дорогі Парафіяни, є звичай у нашому народі, щоб благословляти дім з Благословенною водою посвяченою на Богоявлення (Свято, яке нам пригадує Хрещення Іс. Хр. в Ріці Йордані). Якщо ви бажаєте благословити ваш дім, незалежно чи це є ваш чи знімаєте в аренду, до вашої хати приноситься Боже Благословення, то будь - ласка записати на картку ваше ім'я, номер телефону і день коли ви бажаєте це зробити і о. М. Попович радо принесе Боже благословення і освятить Ваш дім. Не пізніше 15 – го лютого.

Дорогі парафіяни: Духовна мандрівка найбільшими Марійськими святинами та визначними храмами християнської Європи до Фатіми, Люрду, ітд. триватиме від 23 квітня до 4 травня 2017 року. Вільними залишаються приблизно 20 місць. Приєднайтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, «Стопами Богородиці» **«ЧЕРЕЗ МАРІЮ ДО ІСУСА»** Заохочуємо вас не до однієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте назавжди. **За додатковою інформацією звертайтеся до о. Пароха**

До вашої уваги: Святого мученика Полієвкта, 22 – го Січня.

В Малій Азії, у місті Мелитині, жили два римських воїни. Один з них на ім'я Ніярх, був ревним християнином, а другий, його найщиріший приятель Полієвкт, був ще поганином, хоч через часті бесіди з Ніярхом він уже знав основи християнської віри і знав Святе Письмо, котре обидва спільно читали. Полієвкт мав дружину Павлину і одного сина, а тять його на ім'я Фелікс був суддею, призначений переслідувати християн. А саме тоді цар-кровопивця Валеріян заповів нове гоніння проти віри Христової і велів по всіх містах оголосити накази, що хто не поклониться поганським божкам, того буде передано на муки. Ніярх, як ревний християнин, готувався до смерті, однак жаль стискав його серце, що найкращий приятель Полієвкт залишиться сам і, наляканий переслідуваннями, не прийме Христової віри. Та невимовна доброта Божа! Полієвкту у сні явився сам Ісус Христос, Він зняв з нього військові обладунки, накинув на плечі світлий плащ і дав йому крилатого коня. Коли Полієвкт прокинувся, його серце палало любов'ю до Спасителя; він швидко побіг до Ніярха і все розповів йому, а насамперед про свою готовість постраждати за Христа. І на словах він не зупинився; пішовши в місто, Полієвкт перед багатьма людьми плюнув на царський декрет і подер його на шматки. Його зразу ж схопили і повели на суд, стоячи перед судом, став він славити Ісуса Христа, і тим голосніше, чим сильніше били його кати. Не допомогли ні вмовляння тестя, ні плач жінки, святий мученик стійко зносив страждання, славословлячи святу віру, а суддя засудив його на смерть від меча. На місце страти він ішов радісно. А коли у натовпі побачив свого приятеля Ніярха, з яким вони постановили віддати життя своє за Христа, то сказав до нього: “Прощай і кріпися, а пам'ятай за наш обіт!” Упала під мечем голова святого Полієвкта, він прийняв хрещення кров'ю, бо водою він не був хрещений. А треба знати, що той, хто, не будучи хрещений, віддасть душу за Христа Спасителя і умре мученицькою смертю, є охрещений хрещенням крові. Святого Полієвкта стратили в 255 р., він був першим мучеником у Мелитині. Християни забрали його тіло і поховали, а Ніярх намочив у його крові хустину і зложив її в місті Кананео. За переданням, Ніярх також помер мученицькою смертю, його спалили живцем. Згодом у Мелитині на честь святого мученика Полієвкта було збудовано церкву. Його вважали покровителем обітниць і договорів, а у Франції його призивали як месника на голови тих, хто ламав клятву або обітницю.

Християчи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа» (Мт. 28:19. Чому в ім'я Отця? Тому, що Він початок всього. Чому в ім'я Сина? Тому, що Він Творець створіння. Чому в ім'я Святого Духа? Тому, що Він виконавча сила всього - Св.Григорій Нісійський,

Про освячення помешкань на Йордан: Навіщо здійснюються освячення помешкань? З давніх-давен християни намагались максимально повно освятити – наповнити Божою благодаттю – своє життя. Звісно, в першу чергу освячували вони себе правильним християнським життям та участю у Святих Таїнствах Церкви. З іншого боку, через молитву та певні зовнішні обряди, вони освячували свої речі, в тому числі житло та предмети побуту. Також віддавна існує традиція, що на свято Богоявлення, та кілька днів по цьому (до віддання свята), священник з молитвою відвідує оселі своїх парафіян для того, щоб поблагословити їх агіасмою – освяченою в день Хрещення Господнього водою. Освячена в той день Великим Водосвяттям свята вода є великою християнською святинею, та має особливі фізичні й духовні властивості. Знаючи це, віруючі люди з великою радістю хочуть бачити у себе священнослужителів, які молитвою та окропленням освяченою водою виганяють з оселі злі сили, та закликають на допомогу Ангела хоронителя.

Як слід готуватися до цього освячення?

До освячення дому та відвідання його священником, очевидно, християнину слід готуватися двома чином: внутрішньо та зовнішньо. З внутрішнього боку, ми повинні мати щире бажання запросити в дім не лише священнослужителя, а й того ангела-хоронителя, котрий там охоронятиме нас надалі. Маємо розуміти, що все, що відбуватиметься на наших очах ззовні під час обряду, має також глибокий духовний, внутрішній зміст. Тому, досвідчені духівники рекомендують разом з освяченням своєї зовнішньої оселі – будинку, принагідно приступити до Таїнств Покаяння та Євхаристії, котрі очищують людину зсередини.

Які предмети потрібні для цього?

Для освячення, чи точніше, благословення оселі священником в період Йорданських свят з боку парафіян не потрібно нічого особливого. Однак, їм належить заздалегідь привести в належний стан, старанно прибрати всі приміщення, які планується окроплювати освяченою водою.

Чим відрізняється йорданське освячення від освячення нового будинку (майна, новопридбаного транспортного засобу і т. д.)?

З точки зору богослов'я обряд звершений священником під час Йорданських свят краще буде назвати не освяченням, а благословенням раніше освяченого дому. Повний чин освячення дому завершується після побудови чи вагомому ремонту оселі.

Чи слід все згадане освячувати (чи це на розсуд власника)?

Католицькі священнослужителі – це не поганські шамани. Все, що вони з молитвою звершують, має значення лише тому, що молитва діє не сама по собі, а тільки в міру духовного росту та її наближення до Бога тієї людини, за яку вони моляться. Для того, щоб «благодать подіяла» не обов'язково виливати на голову людини ціле відро води – достатньо буде лише кілька її крапель. Також не обов'язково, і навіть не завжди доцільно, окроплювати ті приміщення та предмети, які не мають очевидного духовного значення, або можуть використовуватися з гріховними мотивами. Так, скажімо, освячувати школу чи стадіон допустимо, а магазин де продають тютюн та горілку – гріховно. Основна мета освячення – це не покращення фізичного чи фінансового стану людини, чи якихось інших її зовнішніх ознак і атрибутів. Основна ціль молитви та церковного благословення – турбота про спасіння душі. Всі інші речі, про які ми часто мріємо, це лише один з можливих наслідків нашого духовного благополуччя. Благословення священником оселі під час Йорданських свят – чудове духовне підбадьорення людини на її шляху до Божого Царства. Саме Його й навчав Господь шукати перше всього іншого, при цьому нагадуючи, що все інше – їй додасться. (Мт.6:33).

Йорданська вода лікує і не має терміну придатності

Традиційно на Богоявлення, 19 січня, відбувається освячення води. Християни вірять – від цього вона стає живою і не губить свої цілющі властивості, аж поки її всю не споживуть. Чи так це насправді та чим це пояснити – цікавився у фахівців. Загалом про особливі якості води йдеться ще в Старому Завіті. Так, про неї говориться як про джерело життя. Крім того, вода спалює гріхи і рятує життя людині. Не дарма ж без неї жоден із нас не може обійтись. «Якщо ж говорити про живу воду, то вона добре описана в книзі Левіт. Вона омиває від гріха, від будь-якої чоловічої чи жіночої нечистоти. Від самого початку світу вода є джерелом позитивної енергетики і дає життя не тільки тілу, але й душі». Що ж до йорданської води, в якій хрестився Христос, то вона, якраз, і має всі ті властивості «живої води». Й для цього, як пояснює священник, зовсім не обов'язково їхати в Єрусалим. Головне, аби під час освячення було строго витримано процедуру. А вона складається з трьох етапів – трисвічника, що символізує Святу Трійцю; благословення води рукою священника (в знак Божої присутності); та занурення в неї хреста (символ хрещення в Йордані Ісуса Христа). Він бажано повинен бути срібним. Адже вважається, що цей метал очищає воду. «Саме ця вода, а не та, яку приносять до храму із собою, має нестися додому і тільки нею священник повинен кропити людей. Йорданська вода ж насправді цілюща. Вона не має терміну придатності – не псується і не цвіте. Малим дітям бажано давати її пити кожного дня. Особливо, якщо є переляк або безсоння. І ви побачите – дитина стане здоровою. Що ж до освячення води в інші дні – на Маковея, або ж на відпустові свята – то завдяки відповідній молитві, яку кілька разів повторює священник, просячи їй йорданської сили, вона отримує ті ж якості, що й на Водохреща.

Преподобного отця Теодосія, спільного життя зачинателя – Січень 24.

Святий народився близько 423 р. у Кападокії. Його батько називався Проєресій, а мати – Євлогія, мешкали вони в селі, що звалося Маґаріас. Родичі посвятили сина на службу Богові. Уже з дитинства він відзначався великим благочестям, а що мав гарний і милозвучний голос, то був призначений церковним читцем. Однак душа його рвалася до життя, яке найбільше і найшвидше запевнює спасіння – до життя пустинного. Тож, скріплений молитвою, він рішався покинути світ, і помандрував до Єрусалиму, щоб поклонитися святим місцям, а потім сховатися від людей і віддатися цілковито молитві і розважанням Божих правд. Біля Антіохії він відвідав святого Симеона Стовпника (пам'ять його вшановуємо 1 вересня). Духом Божим упізнав святого; Симеон Стовпник, хоч не бачив його ніколи, назвав його на ім'я і сказав йому стати на свій стовп. Після спільної молитви він поблагословив Теодосія і провів йому, що той буде наставником багатьох монахів та самітників. Поклонившись святим місцям, Теодосій осів на горі Сіон при побожному старцеві Логині і, слухаючи його поради, зростав у чеснотах та досконалості монашого життя. Згодом він усамітнивсь й осів при новозбудованій церкві Пресвятої Богородиці, яку звала благочестива Гликерія. Однак суворе життя молодого літами святого Теодосія привернуло увагу вірних і вони стали збиратися при його печері. Благочестивий юнак боявся, щоб людська похвала не навела на нього спокусу гордості, тому він потай покинув те місце і вирушив до Вифлеєму. Тут він замешкав у ясині, де, згідно з переданням, заночували три царі, коли «іншою дорогою» поверталися додому. Тридцять літ прожив тут слуга Божий, і ніхто не знав про нього. А було те життя сповнене терпін'ям, бо впродовж цього часу він не споживав хліба, а підкріплювався фіями, зіллям і корінцями. Однак, за волею Божою – що ж бо діється без неї, – прийшло до нього спочатку кілька, а потім щораз більше учнів, які бажали при ньому зростати в досконалості. Слуга Божий не опирався цьому, став він їх

навчати і провадити до досконалости, Він високо цінував послання і навчання святого Василя Великого, якого вже тоді всюди почитали як святого. Пам'ятаючи слова святого Василя, що "найбільша мудрість захована у пам'яті про смерть", він розважав над цими словами сам і кожного дня нагадував своїм учням. А найбільше нагадував їм про останні речі: смерть, суд, небо і пекло. Знав він, що той, хто часто думає про смерть, помре у Божій ласці, а хто за життя боїться суду, тому після смерти суд той страшний не буде. Хто часто думає про небо, той запалає спрагою осягнути вічну небесну нагороду, а думка про пекло оберігає душу від найбільшого зла – від гріха. А щоб думка про останні речі ще більше їх зворушила, святий Теодосій наказав викопати гріб, аби, споглядаючи його, пригадували собі, що чоловік є порох і в порох обернеться. "Браття мої, – так навчав святий Теодосій, – задля любови Господа нашого Ісуса Христа, потрудімося для наших душ. Згадаймо всю марноту такого короткого життя на цьому світі і подумаймо про життя майбутнє. Не лінуймося, нехай наші дні не минають в неробстві, не відкладаймо на завтра доброї постанови, щоб зненацька не заскочила нас смерть, коли не матимемо добрих діл, щоб не прогнали нас з оселі радості і щоб ми не заплакали над своїм злим життям тоді, коли вже буде запізно. Покаяння тоді не принесе жодної користі, а найліпший час для такого покаяння – зараз. Тут покаяння, а там нагорода; тут труд і терпіння, а там радість. Тут ми ховаємося за Божою довготерпелістю, а там пізнаємо Його справедливість, коли воскреснемо: одні на життя вічне, а другі на вічну муку". З часом кількість учнів постійно зростала, і святий Теодосій побудував монастир (там, де вказав Йому сам Бог, у тому місці вугілля в кадильніці само від себе почало тліти), а при монастирі чотири церкви, дім для вбогих і прочан (богомольців), а також шпиталь для монахів, що були опановані злим духом, а в часі ересей і відступництва таке траплялося часто. Монахи в цьому монастирі жили за правилом святого Василя Великого, яке запровадив у життя преподобний Теодосій. Саме тому його називають "спільного життя зачинатель". Монахи спільно мешкали, спільно молилися і трудилися, спільно Споживали їжу. Крім молитви, вони займалися різними ремеслами. Як ми вже згадували, у монастирі було чотири церкви, в одній правилося богослуження грецькою мовою, в другій молилися монахи Бесси, що походили з північних наддунайських сторін, в третій – вірмени, а в четвертій – ті, що каялися, і біснуваті. Однак у неділі і свята всі сходилися разом до святого причастя. Невдовзі набралось там понад 700 монахів, а народ з усіх сторін поспішав сюди на прощу. Було то в Квітну неділю. Зібралось маса народу, а прогудувати такий здвиг людей не було чим – монастирська комора геть спорожніла. Однак святий Теодосій сказав народові сісти рядами, а монахам піти до порожньої комори. Ті прийшли в комори, а там повно хліба, помноженого чудесним способом як знак того, що не можливе у людей, то можливе у Бога. Подібним чином святий слуга Божий наситив народ також і вдруге, а сталося це в празник Успення Пресвятої Богородиці. Преподобний Теодосій управляв своїм монастирем з лагідністю, любов'ю, і ніколи гнівом і гостротою, бо знав, що любов збирає всі серця. Патріарх Солюстій настановив його над усіма монахами цілої Палестини, а було там монахів понад 16000. Та прийшов час, що задля слави Божої і оборони Христової Церкви і віри мусив святий Теодосій покинути свій монастир. Імператором тоді був Анастасій, єретик, котрий явно тримав сторону євтихіян і переслідував вірних синів Церкви

Христової. Єретики-євтихіяни навчали, що Ісус Христос мав лишень одну природу – Божу – і був тільки Богом, а не Богочоловіком, і що Він як Бог страждав і помер. Приблизником цієї ересі був і сам імператор Анастасій. Він знав, яку вагу має слово преподобного Теодосія, тому, щоб переманити його на свій бік, послав святому велику суму грошей золотом. Слуга Божий прийняв дар і роздав убогим, але коли цісарські послани почали намовляти його до злого, до відступництва, він, обурений, написав цісареві листа, в якому виказав йому його ересь, а сам сповістив своїх монахів, що настав час боротьби за чистоту віри, і пустився до Єрусалиму. Прибувши туди, він у церкві, без страху, прилюдно проголосив, що той, хто не визнає рішень усі чотирьох вселенських соборів (останній з них, Халкедонський 451 року, засудив ересь Євтихія), – єретик і виклятий святою Церквою. А треба знати, що святий старець мав тоді вже 94 роки. В Єрусалимі він зібрав у церкві священиків і монахів на нараду. Тоді-то якась жінка, що мала тяжку, невиліковну рану на груді, діткнулася його одежі і стала в тій хвилині здорова. Бог дав йому силу творити чуда. І став святий Теодосій ходити по цілій Палестині і всюди поборювати ересь. Анастасій засудив святого на вигнання, та невдовзі безбожний імператор помер, а преподобний старець міг спокійно повернутися до свого монастиря. Дорогою вступив він до монастиря блаженного Маркіяна, а дізнавшись, що у монахів нема навіть зернятка збіжжя на хліб, у чудесний спосіб враз наповнив порожні комори пшеницею, так, що не можна було зачинити дверей. Іншим разом, коли гусинь і сарана нищили в Палестині всі посіви, святий Теодосій зробив знак хреста і сарана відлетіла, а гусинь вимерла. Якось дійшло до війни між греками і персами. Грецький полководець Кирик прийшов до преподобного Теодосія за благословенням і попросив у нього його волосяницю. Одягнений у неї, він переміг персів, і весь час упродовж битви, як сам казав, бачив поруч себе святого Теодосія. Таких чудес святий творив дуже багато. Одного разу до монастиря, в якому жив преподобний, прийшла жінка з сином, а той, угледівши святого Теодосія, вказав на нього, голосно промовивши: "Мамо, оцей старець врятував мене в криниці, він тримав мене, щоб я не пішов під воду". Тоді мати припала до ніг слуги Божого і розповіла таке: "Синочок мій бавився на обійсті і через необережність свою упав до криниці. По якомусь часі ми розглянулися і, на диво, знайшли його сидячого поверх води. Він розказав нам, що якийсь старець-монах зійшов до нього, взяв за руку та тримав над водою. І ось я обійшла з хлопцем чимало монастирів, щоб хлопець упізнав того, хто врятував йому життя, аж Бог довів мене щасливо сюди". Бог дав ласку святому бачити духом те, що діялося за сотні миль. Так, незадовго до своєї смерті, св. Теодосій сказав дзвонити в дзвони, коли зійшлися всі монахи, він мовив до них: "Моліться, браття, бо Бог тяжкий допуст зіслав на Схід". Слова святого Теодосія справдилися, того дня в Антіохії стався страшний землетрус, від якого під руїнами загинуло кількадесят тисяч народу. За рік до смерті святий Теодосій тяжко захворів, страшні болі переносив з якнайбільшою терпелістю, віддавши себе волі небесного Отця. За три дні, поки помер, він, зібравши й поблагословивши братію, провів свою смерть, й у відповідний час, з молитвою на устах, передав душу свою в руки небесного Отця. Тіло його поховано у Вифлеємській ясині, в тій самій, де колись літами проживав, а гріб його прославився багатьма чудами.

І. Я. Луцук, "Життя святих, пам'ять яких Українська Греко-Католицька Церква кожного дня впродовж року поминає". Львів, Видавництво «Свічадо», 2013